

STUDENTEN WEEKBLAD

15^e Jaargang.

No. 11.

REDACTEUREN:

G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP, C. WOLTERBEEK,
F. ZWEERTS, O. Z. VAN SANDICK, H. G. J. SCHELLING,
MEJ. H. VAN GELDEREN, H. SALOMONSON.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag

13 Dec. '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Het dertiende Odin-Lustrum.
Tentoonstelling op de Leeszaal, door Hydrawaldadin.
Tentoonstelling voor de Lustrumviering 1913, op de Leeszaal van de Societeit Phoenix.
Weekverslag.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering.

Studentenpers,

door v. d. W.

Feuilleton.

Uit het Boek van Ismacca.

Kunst.

Derde Jaarlijksche Delftsche Foto-Salon, door Red.

Gedachten en gedichten.

Aan velen . . . , door S.

Van verre en nabij.

Schrijven van Ernst Joël.
Studie-enquête.

Boekbespreking.

Sombere schijningen, door v. d. W.

Technische Hoogeschool.

Ingezonden.

Bij verstek geoordeeld, door H. J. de Vries, met naschrift door de Redactie.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Het dertiende Odin-Lustrum.

Zondag 8 December werd in de Stads-Doelen het floret-kampioenschap voor Nederland verschermd. De wisselbeker, uitgelooft door de oud-bestuursleden van Odin, werd door den heer Vigeveno veroverd, de beide schoonheidsprijzen van Odin werden aan Luitenant de Jong en den heer Speijer toegekend. Den middag daarna begonnen de studentenwedstrijden in de kolfbaan van Eensgezindheid. De vele opgekomenen voor de personeele wedstrijden verdrongen zich in het kleine kleedkamertje, en zochten gezamenlijk en tevergeefs naar een comfortabele waschgelegenheid. Eerst werd het personeele sabel-assaut gehouden, uitslag: E. Guljé (Odin) 1e prijs, en J. D. W. Pleijte (Arena Studiosorum) en vervolgens de personeele wedstrijden op degen en floret met het volgende resultaat:

Degen: J. D. W. Pleijte, (Arena Stud.), 1e prijs,
I. Möller, (Thor), 2e prijs.

Floret: Th. J. van Stockum, (Arena Stud.), 1e prijs,
A. Verhoeff, (Thor) 2e prijs.

Misschien zoude het beter geweest zijn de sabelwedstrijden onderaan het dagprogramma geplaatst te hebben, temeer waar op de andere wapens slechts om één touché gestreden werd.

Tegelijk met deze wedstrijden werd hoog-, ver- en paard-gesprongen waarbij de eerste prijzen ten deel vielen aan: F. van West (Arena Stud.), de tweede prijzen aan: O. Schaap (Olympia). Trouwens veel animo bleek voor dit nummer niet te bestaan. Lnt. de Jong die zich ook reeds voor Maandag als jurylid voor het schermen had beschikbaar gesteld, had dien dag al een niet geringe taak te volbrengen.

Op Dinsdag werden 's morgens de wedstrijden in Eensgezindheid voortgezet, en na een lunch der deelnemers op de Societeit, in de Doelen besloten.

De Doelenzaal, ruim en keurig aangekleed, bood een uitstekende gelegenheid voor de Interacademiale wedstrijden. Het Nikitar-strijkje wist nu en dan de schermers in vuur te doen geraken. Na een beslissingswedstrijd Thor—Arena, classeerden de vereenigingen zich als volgt:

Thor, (Amsterdam).
Arena Studiosorum, (Leiden).
Odin, (Delft).

De winnende équipe bestond uit de heeren:

J. Möller,
A. Verhoeff,
en J. Six.

De Delftsche équipe had veel verloren aan Ypes die eenige dagen tevoren door ongesteldheid gedwongen werd van het assaut af te zien. Ook van der Wyck zag zich op het laatste oogenblik door familieomstandigheden genoodzaakt uit te vallen, waarop Harms in zijn plaats trad. Onder deze omstandigheden was er dan ook op degen als Corps-wapen voor Odin geringe kans op den prijs.

De heeren de Jong en Boll hadden ook Dinsdag weinig rust, daar pas laat tot de sluiting der wedstrijden kon worden overgegaan. De Corps-prijs voor gymnastiek verviel aan Leiden.

's Middags vereenigden zich een 50-tal afgevaardigden en deelnemers aan een diner op de Societeit. Om half negen begon de uitvoering, waarvan de boks-demonstraties het succes verzekerden. Aangezien het niet tot een knock-out kwam, konden de bewonderende dames hunne danseurs ongeschonden in de balzaal zien verschijnen, waar de feestelijkheden tot lang na het souper voortduurden.

Tentoonstelling op de Leeszaal.

Woensdagavond zeven uur is op de leeszaal een zeer eigenaardige tentoonstelling geopend.

Thans nu ik dit schrijf is men juist bezig alles te rangschikken en zoeven viel het mij te beurt een vluchtige kijk te mogen nemen van de opgestapelde schatten welke men u, corpsleden, tentoonstelt.

Ik zag — een kleed van Perzisch rood, een bontmuts van vreemdsoortig grijs, een zwaard met goudgedreven gevest en een grauw blauw zilverbrokaat. Ik zag — de matschoone kleurenpracht van langvergeten tijden, de gloeiend glanzende kleurenpracht van het verre Oostersche rijk.

Ik zag — de herinnering aan lang gestorven gedachten en dromen, aan trotsch van pralende schittering, aan trotsch van diepzinnige nuances.

Ik zag — maar alles was oud, uit vergeten verleden toch steeds nog van tijdoverwinnend schoon.

Wat zal het dus wezen als in de fonkelende zomerson al dat oude en vergeten zal juichen, in helste schittering levend gemaakt, voor ons herboren door de bezieling van de levende daadkrachtige leden van ons Delftsch Studenten-Corps?

Stijgt de trappen van het Phoenix gebouw op, zet u voor een van de stukken uit dit prachtig veel, en droom van de komende feesten.

Dan, als gij allen dien droom hebt gedroomd, zal het mogelijk zijn dat de realiteit er van verschijnt, mogelijk door de belangstelling van het D. S. C.

HYDRAWALDADIN.

Tentoonstelling voor de Lustrumviering 1913, (op de Leeszaal van de Sociëteit „Phoenix”).

De president van de feestkommissie voor de lustrumviering 1913 opende Woensdagavond de tentoonstelling met een inleidend woord, waarin hij de werkzaamheden tot nu toe verricht door de kommissie openbaar maakte, daarbij tevens een overzicht gevende van de geschiedenis betreffende perziese stofferingen, en in 't bijzonder betreffende perziese klederdracht uit de 17e eeuw. De juiste samenstelling van kleuren en lijnen bleek zeer moeilijk vast te stellen, maar is voor een groot deel afgeleid uit min of meer onvolkomene gegevens.

De kommissie heeft tijdens haar verblijf te Parijs, ter bestudering van perziese gewaden, een kollektie miniaturen overgenomen en stoffen verzameld, daarbij geholpen door de heer Molkenboer, aan wie de artistieke werkzaamheden in deze waren toevertrouwd. De aanzienlijke kollektie die daar in de leeszaal was vergaard, is zeer bezienswaard en zal naar wij hopen menigeen verlokken tot meer speciale keuze van figuur en kleureffekten, waar zij te voren nog onbestemde voornemens koesterden. Om het zeer toe-te-juichen plan van de kommissie tot weglating van de schare Anonimia in de Maskerade uitvoerbaar te maken, zullen zelfs vele korpsbroeders zich moeten aanmelden als intekenaars op de lijst van medewerkers.

Dit zij ook onze wens. En wanneer dan een voldoende aantal personen, die ons niettegenstaande de meest eksentrieke vermomming als mensen uit de Delftse studentenwereld bekend zijn; heeft ingeschreven, dan zijn wij er van verzekerd dat de intocht van Sultan Abbas een schone zal zijn, een levend geheel van helle en toch warme kleuren vol rijke tekening sprekend voor die perziese beschavingsperiode, indrukwekkend door z'n gedurfde kontrastering tegen de grauwsombere achtergrond van Delfts straatjes en grachtjes.

Ons is de wetenschap om over deze keuze van perziese klederdracht door de feestkommissie gedaan, te oordelen niet gegeven. Genoeg zij het, dat wij tans door deze expositie meer in de gelegenheid gesteld zijn een idee te vormen van de grote dingen die a. s. zomer in 't steden Delft gaan gebeuren.

Feuilleton.

Uit het Boek van Ismacca.*)

Daar was in het Oosten een land, genaamd Manda; het werd doorstroomd door een groote rivier met vele zijrivieren, en het land was vruchtbaar en loonde den zaaiër met rijke oogsten; en de rivier was diep en klaar en goed om met schepen op te varen.

En rondom waren bergen met sneeuw gekroond, en heuvelen, lieflijk om aan te zien.

Dat land werd bewoond door het groote ras der Mandaranen, dat talrijk was en welgeschapen. Doch zij waren niet een groot volk, dat sterk stond tegen hun aller vijand Napasmatti, genoemd doodleven.

Daar was gevestigd in de vlakte het Groote Rijk, dat reeds langer bestond dan de oudste tijden waarvan de Heilige Geschiedboeken gewaagden; het was met de wereld zelf ontstaan, en machtiger was het dan al de landen er om heen; er waren groote steden met schoone paleizen en prachtige tuinen. En de vorst uit het geslacht Mosa, hetwelk beteekent: van lang geleden, was machtig en regeerde het land, zoodat er orde en recht heerschte; en prachtige feesten werden gegeven, en velen waren rijk.

En de vreemdeling, die van over de zee, genaamd Maa-tscha, kwam en het land binnentrok, meende dat het volk welvarend moest zijn en gelukkig. Maar, als hij langer dan had vertoefd, en gelet op de teekenen, gespeurd en

*) Daar het vorige feuilleton: Van drie jongetjes en een meisje niet vervolgd schijnt te worden, heeft schrijver dezès gemeend, de S.-W. lezers het volgende als een kleine schadeloosstelling te moeten aanbieden.

Weekverslag.

Acht menschen hielden een Corpsvergadering met het veelzeggende resultaat dat de stemmen staakten.

Odin fierde haar lustrum
Met een uitvoering en een bal.
't Schermen mooi, 't boksen minder,
't Bal gezellig; dat 's al.

Op de leeszaal van de kroeg kun je een Perzische chef van de Waterleiding bewonderen.

Verzoeken de kunstvoorwerpen niet aan te raken.

Delftsche Studenten-Bond.

BONDSVERGADERING

op Donderdag 19 December 1912, ten 8 ure.

Agenda:

1. Notulen. 2. Ingekomen stukken. 3. Eerste deel rondvraag. 4. Samenstelling der verkiezingscommissie. 5. Verslag van den voorzitter der propaganda-commissie. 6. Verslag der Lustrumcommissie. 7. Jaarverslag van den secretaris. 8. Tweede deel rondvraag. 9. Almanak-uitreiking.

De Vice-Secretaris, B. PEISER.

Studenten-Pers.

Na de mislukte vergadering van de Redactie der Nederlandsche Studentenbladen, i. l. zomer te Utrecht gehouden, had zeker niemand verwacht dat zoo spoedig het opnieuw tot een mondelinge gedachtenwisseling zou komen, als thans geschiedde in de D. S. Debating Club, waar de heer Tellegen zijn bekende stellingen inleide en verdedigde.

Want inderdaad de gezellige leeszaal der S. P. bevatte in den ruimen zetelkring voor de lustig brandende haarden meer een interacademiale Redactie-bijeenkomst, dan een schare leden der D. S. D. C. Het juist verloop van den avond zal ik niet trachten weer te geven, hier voor lezen men het verslag door den secretaris der vereeniging voor het volgend nummer van ons blad ingezonden. Het is mij slechts te doen om nog eens er op te wijzen hoe hier gepoogd werd den huidige stand van zaken duidelijk aan te geven, hoe gepoogd werd tot verbetering en tot juiste verhouding te komen.

Er stonden dan te beschouwen (en letterlijk er hingen

onderzocht; als hij had gadegeslagen de menschen in hun werk en met hen sprak als ze uitrustten van den dagelijkschen arbeid, dan werd het hem duidelijk, dat niet alles zoo schoon was als hij gemeend had het te vinden.

Want wel waren de oogsten goed, maar toch moesten de bewoners hard werken, want drukkend waren de lasten. hen opgelegd door den vorst en de ambtenaren der vorsten waren onverbiddelijk en straffen met zware boeten als de cijns niet gereedelijk werd voldaan.

En de vorst gebruikte, wat met zooveel moeite was opgebracht voor schoone paleizen en fraaie parken en schitterende feesten. Maar niet allen konden daarvan genieten, want velen moesten hun land bewerken, om de lasten te kunnen betalen, en hielden niet over om te trekken naar de groote hofstad.

En telkens als de zon weer vijf keeren het koren had doen rijpen, gaf de vorst zeer groote feesten en spelen, waarin de jonge edelen wedijverden, maar velen van het volk konden niet daaraan mededoen; en er waren er, die dan uittrokken naar de bergen, omdat ze de drukking niet langer wilden dragen.

Wel hadden de onderdanen het recht, zich bij den vorst te beklagen, en wel was er een raad van wijze, oude mannen, die den vorst hielpen bij de regeering; maar hun invloed was gering; en zij zagen niet dat het Rijk innerlijk zwak was; en het volk toonde weinig belangstelling, want als de vorst een landdag uitriep om over belangrijke besluiten te beraadslagen, dan kwamen velen niet ter vergadering; want ze wisten wat Mosa wilde, en Mosa's wil was wet.

Maar toch ze klaagden niet, want steeds hadden ze zoo geleefd, en niemand wist dat het anders zou kunnen zijn.

En de vorsten hadden lang, zeer lang geleden, op de grenzen van het Rijk een Grooten Muur laten bouwen, om te keeren de invallen van den eeuwigen Napasmatti; doch de Muur was oud geworden, en brokkelig, en overwoekerd door groene planten waaronder giftige slangen.

te beschouwen) de vier groepen: algemeen studentenblad, plaatselijk blad, vakblad en afzonderlijk vereenigingsblad.

Slechts het feit, dat er deze vier groepen te onderscheiden zijn, vermindert het paskwil van veertien studentenbladen in ons kleine land.

De heerschende gedachten over dit geheel kwamen nu eindelijk eens geraamtelijk tot uiting en eindelijk werd het mogelijk zich één, hoewel nog benaderend, definitief idee te vormen van de Nederlandsche Studentenpers.

Waar vakbladen (T. S. T., Eltetho, enz.) een stof behandelen slechts voor vakmensen belangwekkend, konden deze natuurlijk buiten beschouwing blijven waar het gold: Minerva of plaatselijke organen.

Twee redacties waren niet aanwezig en hun afwezigheid was wel het sterkste argument voor de redeneering van den heer Tellegen. Het waren die van het Leidsche Corpsblad „Virtis Concordia Fides” en van de „Alma Mater” (deze in één adem genoemd, immers de toekomst is te duidelijk: de „Alma Mater” wordt het Utrechtsche Bondsblad). De inleider betoogde hoe dergelijk soort organen uit den boeze waren daar zij als leus aanhieven: de struisvogel-politiek, aldus zich zelf uitsluitend uit de ondanks alles toch daarbuiten bestaande studentenwereld; en zie ook nu lieten zij alles aan zich voorbij gaan.

Zoo bleven dus Minerva en de omvangrijke Vox Propria in het strijdperk.

Het ideaal van eerstgenoemde: algemeen studentenblad wordt inderdaad op verre na niet bereikt, de plaatselijke bladen verheugen zich in voldoende belangstelling.

Wat mag hiervan de rede zijn:

Is datgene wat alleen voor elke Hoogeschool zelf belangrijk is thuisbehoorend in het algemeen orgaan, of werkt opneming hiervan juist het algemeen-zijn tegen?

Waarom geen interacademiale Minerva-Redactie?

Deze en meerdere vragen kwamen aan het licht en me dunkt dat, hoewel de Minerva sprak: „laat ons doorgaan zooals wij gingen, de tijd zal het leeren” toch de aanwezigen opnieuw hebben gevoeld en de groote band die alle Nederlandsche studenten vindt in het karakteristieke van elke Universiteit op zich zelf. En zoo zien wij de toestand thans met deze wensch: laat Vox Studiosorum de plaats zijn waar alle Utrechtsche studenten zich uiten en kunnen uiten, laat Propria Cures het zijn voor A'dam enz. en laat heel de studentenwereld van Nederland een wisseling van gedachten vinden in de interacademiale Minerva dat streven moet naar een interacademiale Redactie.

v. d. W.

En niet Napasmatti, den vlugge, den sterke, den onkwetsbare, had hij gekeerd, maar wel vele Mandaranen, die verblind waren voor den glans der groote feesten en daarom wenschten te leven onder Mosa's bestuur, niet kennende de lasten.

Want buiten de Muur woonden nog vele stammen en groepen, verspreid op de heuvelen en in de bergen, die de groote vlakke omgaven; maar hunne woonplaatsen waren ver van elkaar, en ze waren niet krachtig tegen Napasmatti; en in den krijg kwamen velen om, en velen werden in slavernij weggevoerd.

Naast die vele kleine groepen waren twee staten slechts die meer macht hadden.

Daar woonde in het dal van de rivier Hypolas het volk van Orang-prampoean-koeat, hetgeen beteekent sterke vrouw; hun land was klein, doch de bewoners waren dapper en vrijheidslievend; graag hadden ze een machtige bondgenoot om samen te strijden tegen Napasmatti. Doch Mosa had hen klein geacht, tot dat hij hoorde dat ze vriendschap hadden gesloten met de andere Mandaranen; toen zond hij zijn gezanten.

En dichter bij den oorsprong van den Hypolas woonde een bergvolk; in de boeken werd gelezen dat hun staat was gesticht door een der uitgewekenen uit het Groote Rijk, die was opgestaan tegen Mosa's wreedheden en die de Groote Muur had willen slechten om alle Mandaranen te vereenigen; doch Mosa's volk had hem niet begrepen en gevolg gegeven aan Mosa's oproep om den tegenstander te verbannen.

Toen was hij gevlucht en had van de verspreide stammen samengebracht en een nieuw Rijk gesticht; doch het was in de bergen, en de rotsen van hun land boden slechts weinig voedsel aan hunne kudde. Hard was hun leven, maar ze voelden zich gelukkig, want allen moesten werken, zoodat er geen onderscheid kon zijn. En hunne woningen waren schamel, en hun leven sober; maar ze waren ge-

Kunst.

Derde Jaarlijksche Delftsche Foto-Salon.

De Delftsche Studenten Amateur Fotografen-Vereeniging heeft een goed werk gedaan met het organiseeren van haar jaarlijksche tentoonstellingen, de Salon. Ze noodigt bekende amateur- en vak-fotografen uit om in te zenden, en kiest er dan de beste uit. Zoo is er van een twaalfstal inzenders werk, van elk een zestal van hun nieuwste producten.

Inderdaad biedt de tentoonstelling veel bezienswaardigs. Al missen we enkele grooten op dit gebied (ik denk aan Idzerda, Helena Goude, Berssenbrugge), toch is er veel moois. Adr. Boer, J. Huysen en C. Lous zijn als oude bekenden toch beslist niet de besten. Er is ook van anderen héel knap werk. Met name mag de Delftenaar H. J. Herbig genoemd worden, dit jaar voor 't eerst tot de Foto-Salon toegelaten, waarmée hij dus onder de besten gerekend wordt.

Dadelijk valt u op het werk van Slier door persoonlijke opvatting. Die kijkjes op de poorten van Amersfoort zijn verrassend en als foto-kunst uitstekend.

Jacobs geeft een heerlijk plekje uit Delft te zien, vol intimiteit. Men staat versteld hoeveel de lens hier vermag uit te drukken.

Reitsma zond een verzameling oliedrukken in, waarvan het brugje (N° 6) prettig aandoet; ook „Vader tegemoet” geeft een bepaalde atmosfeer; maar toch kan ons dit procédé niet geheel voldoen.

Wat Van Dijk uit Delft te zien geeft is zeker zeer de moeite waard, al is er een minder voordeelige plaats voor ingeruimd. Zijn Sleeperspaarden zijn prachtig; ook „Een oude Schuit” is goed gezien en knap van uitvoering.

Dan komt Van Haren, waarvan N°. 3: November-stemming zeker tot het allerbeste hoort wat deze tentoonstelling te zien geeft. Jammer dat N°. 4 zoo veel minder is.

Toch lijkt mij Adr. Boer knapper. Vooral „Late namiddag”, „Zaterdagmorgen” en „Zonermiddag” zijn zoo vol intimiteit en drukken zoo zuiver de stemming uit, dat we zijn inzending misschien wel de beste mogen noemen.

Ook Huysen komt goed voor den dag met zijn Amsterdamsche achterbuurt-typen. „Balielkluivers” en „Een gore tronie” zijn bijzonder goed en kenmerkend voor Huysen, die er 's morgens in de vroege op uittrekt, vóór 't groote stadsleven nog begint en zoo een groep als „Balielkluivers” te zien geeft, ongemerkt heeft weten te nemen.

Ook Zeegers heeft met N°. 1 en N°. 6 getoond tot de allerbesten te behooren.

En nu zult ge zeggen, waarom al die nummers aange-

hard en sterk, en het waren goede soldaten. Ze waren ruw soms, en daarom geminacht door de bewoners van het Groote Rijk, maar edel was hun aard en blijde hun gemoed. Ze hadden lief hun vaderland, en vol geestdrift waren ze, en moed en volharding. Ze stelden belang in 's lands zaken, omdat het hun zaken waren; en als de Raad van de Vijf Wijzen hen samen riep, kwamen allen op den Landdag; en zij, die meenden te moeten spreken, zij deden het; en er was orde, doch ieder kon leven gelijk hij wenschte.

Ook zij hadden te strijden tegen Napasmatti en het derde hun, dat hun aantal nog gering was, er niet naar de reden hunner moed; doch zij hielden vol, en langzaam sloten de kleinere stammen zich bij hen aan en hun grenzen breidden zich uit. Maar in den strijd tegen Napasmatti waren alle Mandaranen noodig, ook het Groote Rijk, en ook het Rijk van Orang-prampoean-koeat, en ook de vele stammen in de bergen. Dat begrepen ze.

En hunne priesters voorspelden hen, dat eens de teekenen aan den hemel zouden uitwijzen, dat de tijd gekomen was.

Dan zouden ze neerdalen uit de bergen in de groote vlakke, dan zouden ze zich vereenigen met die uit het land van Orang-prampoean-koeat, en met de andere bergstammen. Dan zou de groote strijd worden gestreden, en dan zou Mosa's regeering een einde krijgen. Dan zouden er uit Mosa's Rijk hun slavernij begrijpen, en het zwaard aangorden om de laatste tegenstanders te vernietigen, en dan zou het Nieuwe Rijk der Mandaranen worden gevestigd, dat allen zal omvatten, en dat krachtig zal staan tegenover Napasmatti, de onoverwinnelijke, de onverzoenlijke, de eeuwige.

En als de priesters zoo spraken, dan schitterden de oogen van de ruwe bergbewoners en dan voelden ze hoe zwaar hun taak zou zijn; maar ook, dat ze eens de kracht zouden hebben om haar te volbrengen.

wezen? Waarom niet volstaan met de opmerking dat hier veel moois te zien is? Ik deed het daarom, omdat ik weet, dat velen de tentoonstelling zien zullen zonder hun aandacht bij enkele foto's te bepalen. Men krijgt dan wel een algemeene indruk — die zeker zeer goed zal zijn — maar men heeft toch veel niet opgemerkt. Er hangen ook wel minder goede foto's, zeker, sommige zijn nog veel te veel „kieken”, maar zie de bijzonder goede, bekijk ze nauwkeurig, en toets hunne opvatting aan uw eigen opvatting van foto's maken. En ik ben er van overtuigd, dat een portret als dat van Adr. Boer of een van de koppen die Huysen geeft, u aan zullen wakkeren om voort te gaan. Er is veel te bereiken met de foto-kunst, dat bewijst deze tentoonstelling weer heel duidelijk.

En we mogen de D. S. F. A. V. dankbaar zijn. Toch wil ik hierbij meteen de hoop uitspreken, dat zij ook eens een internationale salon bijeen ziet te brengen. Duitsland, Oostenrijk, en vooral Amerika hebben nog steeds een foto-kunst die de Nederlandsche in de schaduw stelt. Dat ook eenmaal Spitzer en Henneberg, Steichen en Horsley Hinton (om maar enkele namen te noemen) in het Doelenzaaltje vertegenwoordigd mogen zijn!

En gij, Delftsche Studenten, toont uwe belangstelling! Gij zult een bezoek aan deze tentoonstelling geenszins betreuren.

Maar men haaste zich, want Zondag a. s. is de laatste dag.

RED.

Gedachten en Gedichten.

Aan velen

Als 's morgens om acht uur de juffrouw je wekt,
en de melkkarren ratelen buiten,
dan draai je je om, en je doezelt weer in
tot een vriendje om elf uur komt fluiten;
Als hij frisch van college in je slaapkamer komt,
en jij je nog zelfs moet scheren,
dan vervloek je je zelf — en je springt uit je bed,
. . . . dan voel je je degenereren.

Wanneer je 't college van 1 uur verzuimt,
en blijft hangen met morgencouranten,
om dan met de tram naar den Haag toe te gaan
en daar wat te lanterfantien.

Wanneer je dan 's middags aan tafel verschijnt,
en je hoort er iets technisch beweren,
dan denk je: „en ik zat bij Lincke vandaag”
. . . . dan voel je je degenereren.

Als je 't nieuwe programma in Scala gaat zien:
de revue, of de juffrouw met leeuwen,
en je in den dreun van het valsche orkest
tegelijk met je vriendje moet geeuwen;
Als je dan naar den kroeg gaat, en iemand ontmoet
die 's avonds heeft zitten studeeren,
dan dreunt in je hoofd nog zoo'n danswijsje na,
. . . . dan voel je je degenereren.

Maar als op je bureau een portretje komt staan,
waar je vrienden nieuwsgierig naar loeren,
Als je 's morgens het eerste college al haalt,
en je 's middags op 't lab staat te roeren;
Als je 's avonds al vroeg je studeerlamp ontsteekt,
en tot elf uur blijft differentieeren,
. . . . dan kijk je tersluiks naar het kleine portret
. . . . en dan voel je je regenereren.

S.

Van verre en nabij.

De Redactie ontving het volgende schrijven:

An die Redaktion des Studentenweekblad.

Unterzeichneter hat den Wunsch, mit einem der deutschen Sprache mächtigen niederländischen Studenten in deutschen Briefwechsel zu treten, in einer Gedankenaustausch über deutsche und niederländische Schulen und Universitäten und sonstige Gegenstände des öffentlichen Lebens.

Können Sie mir durch des Studentenweekblad hierzu helfen und wie kann dies geschehen?

Um freundliche Antwort bittet ergebenst,

ERNST JOËL, stud. med.,
Charlottenburg IV,
Wielandstr. 18.

Studie-enquête.

Door de groote belangstelling voor de vragenlijsten ter studie-enquête is de geheele voorraad thans uitgeput, zoodat aan verdere navraag niet meer kan worden voldaan. Er zijn in het geheel 1000 lijsten op aanvraag verzonden, waarvan tot heden (2 December) slechts 227 ingevuld terugkwamen. Opdat binnenkort met het uitwerken der antwoorden een begin zal kunnen worden gemaakt, worden zij, die voornemens zijn de lijst in te vullen, uitgenoodigd dit niet lang meer uit te stellen, maar ze, indien eenigszins mogelijk, vóór de Kerstvacantie terug te zenden aan het *Psychologisch Instituut te Groningen*.

Boekbespreking.

SOMBERE SCHIJNINGEN. Het boek van ondergang, door JAC. C. MEYERINK. Uitgave van V. Holkema en Warendorf, Amsterdam.

Dit boek werd geschreven van 22 September 1909 tot 6 Augustus 1911. Thans is het dus bijkans anderhalf jaar oud; thans zal dus ook de heer Meyerink zelf eenigszins objectief tegenover zijn eigen werk kunnen staan.

Ik stel mij voor dat in dien toestand van betrekkelijke objectiviteit, deze heer aldus denkt; en zich zelf toespreekt: „Meyerink, Meyerink wat viel er voor jou na 6 Augustus 1911 nog veel te léeren; wat heb jij zelf uit dit je eigen produkt een vruchten geplukt, wat een zelfkennis opgedaan. Nu zou je niet graag je Sombere Schijningen nog noemen: Het boek van den ondergang, nu zou je niet meer een aardig idee, die lichtglansen van het vuurtorenlicht, willen vasthouden ten koste van alles, alleen omdat 't zoo jammer van dat aardig idee zou zijn, als je 't loopen liet.

Nu zou je niet meer zooveel geknutselde adjectieven gebruiken, nu zou je niet meer het heftige brandende leven willen geven in zoo vlakke maklijke woorden, nu zou je het of beter doen, of heelemaal niet doen”

Zoo ongeveer, dunkt mij, spreekt thans de heer Meyerink zich zelf toe als hij over Sombere Schijningen denkt. Want: Het boek van den ondergang is een luchtig verhaal, al gaapt de wijde kloof van nooit-begrijpen tusschen Wim en Hetty, het komt en zal heengaan als een trein-novelletje voor tijdverdrijf, ondanks dat de zware stem van het dreigende arbeidsvolk wordt genoemd, ondanks dat er een z.g.n. verklaring van de huidig sombere geest van alle auteurs gegeven wordt, ondanks dat Hetty in liefdeswanhoop zich in de grauwe golven stort als het vuurtorenlicht haar niet meer kan beangstigen.

En zoo als luchtig nietswaardig verhaaltje, zou ik het willen apprecieeren ware het niet dat dit boek heette: *Het boek van den ondergang*: dus de schrijver bedoelde meer, oneindig meer. En daarom is een luchtig verhaal over den gonzenden polsslagen van het bloedwarme leven een hoon, dit leven aangedaan.

Of, — het boek is een wanhopige mislukking als waarlijk bedoeld werd, dit leven zelf te geven.

Alleen voor hem die eens graag kritisch leest om na deze Sombere Schijning een goed, waar werkelijk boek te genieten, voor hem heeft dit boek van den ondergang de waarde van 205 bladzijden feitenmateriaal om te zien hoe schijn en wezen zich verhoudt.

Moge het tweede van deze serie, de schrijver belooft ons n.l. een tweede werk, de resultaten van Meyerink's zelfkritiek dragen.

V. D. W.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 11 December 1912, No. 9610¹, Afd. H. M. O., is met ingang van 1 Januari 1913 aan A. Schimmel, t., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de analytische scheikunde aan de Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 11 December 1912, No. 9610², Afd. H. M. O., is voor het tijdvak van 1 Januari t/m 31 Augustus 1913 benoemd tot assistent voor de analytische scheikunde aan de Technische Hoogeschool J. Buys Wzn., scheikundig ingenieur, Prins Hendriklaan 26, Rijswijk.

(Zie verder Tweede Blad.)

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 13 DECEMBER 1912. No. 11.

Lustrum 1913.

De Tentoonstelling der Costuumteekeningen is geopend tot en met Woensdag 18 December op de Leeszaal der S. P., welke geopend is van 9 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds.

Inschrijvingsregeling:

Aan de Commissie opgegeven groepen genieten de voorkeur.

Verder heeft de eerste inschrijver de voorrang boven latere.

De Commissie beslist of analoge rollen kunnen worden ingevoegd.

Inschrijving toegestaan van af:

Maandag 16 December, voor 4e en oudere jaars;
Dinsdag 17 December, tot 6 uur, voor 3e jaars;
Dinsdag 17 December, na 6¹/₂ uur, voor 2e jaars;
Woensdag 18 December, tot 6 uur, voor 1e jaars;
Woensdag 18 December, na 6¹/₂ uur, voor alle leden.

Ingezonden Stukken.

Bij verstek geoordeeld.

In het S.-W. van 28 November komt van de zijde van de Delftsche Studenten Debating-Club een stukje voor, waarin het vermoeden gewekt wordt, dat bij den op 9 December te houden voordracht van den heer Tellegen voor die Vereeniging, betrokken partijen ruimschoots gelegenheid geschonken zou worden, zich tegen een voorgenomen aanval te verdedigen.

Ter voorkoming van misvatting zij hierbij bekend gemaakt, dat de plaatselijke redactie van Alma Mater geen

uitnoodiging ontving, om aan bedoelde vergadering deel te nemen. Wel zijn aan de Hoofdredactie te Utrecht, die kwalijk kon weten, in hoeverre deze vergadering van belang was, uitnoodigingen toegezonden. Zij vond echter geen aanleiding te verschijnen.

De plaatselijke redactie van Alma Mater heeft nog wel getracht toegang te verkrijgen, maar, ondanks de zeer welwillende houding van den heer Tellegen, is haar dat niet kunnen gelukken.

Blijkbaar kan de Societeit Phoenix zoo iemand, als een Delftsch niet-Corpslid niet dulden in de zalen, die zij voor het overige welwillend afstaat aan haar zustersvereniging.

H. J. DE VRIES.

Wij zijn in staat den heer De Vries mede te deelen, dat het bestuur der Debating gemeend heeft, geen plaatselijke sub-redacties te moeten uitnoodigen, zoo was ook de Minerva-sub-redactie niet uitgenoodigd. Dat nu de Hoofdredactie van Minerva *wel* en de Hoofdredactie van Alma Mater *niet* het belang inzag hieraan gevolg te geven, aan wien de schuld?

De wet der Societeit Phoenix verbiedt inderdaad het introduceeren van ingeschrevenen niet-Corpsleden.

REDACTIE.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 13 December. Gebouw v. K. en W.: Italiaansche Opera: „Ernani”; 8 uur.

Zaterdag 14 December. Gebouw v. K. en W.: Vijfde Abonnementsconcert (serie A) van het Concertgebouw-orkest, onder leiding van Gustave Doret; 8 uur.

Zondag 15 December. Gebouw v. K. en W.: Derde Middagconcert van het Residentie-orkest onder leiding van mr. H. Viotta; 2¹/₄ uur.

Maandag 16 December. Gebouw v. K. en W.: Gezelschap Royaards: „De Misanthroop”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 13 December. Groote Schouwburg: Rotterdamsch Tooneelgezelschap: „Paddenstoelen”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Weldadigheidsvoorstelling ten bate van het Roode Kruis in Servië: „Het zwakke geslacht”; 8 uur.

Zaterdag 14 December. Tivoli-Schouwburg: Ned. Tooneel: „Ferdinand Huyck”; 8 uur.

Groote Schouwburg. Italiaansche Opera: „Mad. Butterfly”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

BLOOKER'S

DAALDERS

CACAO,

de prijs is laag,

de cacao is best,

de verpakking is eenvoudig.

XIVe NEDERLANDSCH NATUUR-
EN GENEESKUNDIG CONGRES.

De Regelingscommissie verzoekt de medewerking van H. H. studenten, teneinde de beschikking te kunnen krijgen over een voldoende aantal studentenkamers voor het verschaffen van nachtverblijf aan het groot aantal bezoekers van het Congres. Waar dit gehouden wordt op 27, 28 en 29 Maart 1913, tijdens de Paaschvacantie, hoopt zij op een ruime medewerking te mogen rekenen.

DE REGELINGSCOMMISSIE.

Nog disponibel, beslist degelijke EETTAFEL, van af 65 cts. per Diner.

Goede referenties.

Adres KOORNMARKT 25.

Juist verschenen:

B. Teresia Pia Waszkiewicz—V. Schilfgaarde

NOVA ET VETERA

Apologetische Brieven aan een
Modern Protestant.

f 1,25 — Een geestdriftig, uitvoerig pleidooi voor de Roomsche Kerk. — Zal onder Protestanten en Roomschen druk gelezen en besproken worden.

Kerkelijk goedgekeurd.

Alom bij den boekh. of na ontv. van postwissel bij de HOLLANDIA-DRUKKERIJ te BAARN.

Variété „UNIVERSELLE”
ACHTEROM 80, — DEN HAAG.

Iederen avond optreden van de

Nieuwste Specialiteiten.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120.

Chr. F. RUTER.

Ter overname aangeboden: GEMEUBILEERDE
ZIT- en SLAAPKAMER,

f 20,—, zonder pension.

Adres MARKT 10a.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.

Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.

Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

ISAÄC VAN IJSSEL.

BETAALT

voor COSTUUMS f 6,— tot f 16,50

„ DEMI'S f 4,— „ f 14,50

„ PANTALONS f 2,50 „ f 9,—

Koopt geheele en gedeelten van inboedels.

Laat zich binnen en buiten de stad ontbieden.

Choorstraat 46, hoek Cellebroerstraat.

A. HILLEN'S ROODKAPJE,

een 3-cents Sigaar

bij uitnemendheid. Bevredigt iederen rooker.

Verkrijgbaar te Delft in onze Filialen:

Oude Delft 82. Tel. 367. Hoek Oude Delft-Kolk. Tel. 265

en in ons verkoophuis Jacob-Gerritstraat 17. (J. G. v. d. SIEPKAMP).